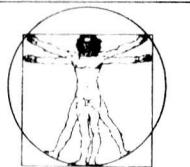

Transalpa Esperantisto

périodique régional à caractère international

mais un espérantiste, qu'est ce que c'est?

Un ami journaliste m'avait, il y a longtemps, fait part de son étonnement que je sois espérantiste. Il avait même ajouté: *C'est une plaisanterie? A mon tour je lui avais fait part du mien devant le manque d'information que je constatais chez un homme dont c'est le métier d'informer les autres.* Il s'était mis donc à me poser des questions sur l'Esperanto et je lui avais bien sûr répondu, ajoutant que ce n'est pas de l'extérieur que l'on juge bien la langue mais de l'intérieur, du point de vue de l'utilisateur et non de celui de l'observateur plus ou moins géné par des a priori.

Il m'avait alors fait la "promesse" d'apprendre l'Esperanto. Je lui avais fait remarquer que ce n'était pas à moi qu'il fallait faire plaisir mais à lui-même. S'il apprenait l'Esperanto ce devait être pour lui pas pour moi. En avait-il envie?

Alors lui vint cette question qui, après la "promesse" qu'il avait cru bon de faire, semblait mettre les boeufs après la charrue.
Mais pourquoi apprend-on l'Esperanto?

La réponse à une telle question n'est évidemment pas simple, les causes étant très diverses. Je ne pouvais que lui répondre vaguement, qu'il valait mieux, lorsqu'on apprenait l'Esperanto, répondre à un besoin qu'à un caprice, et que s'il voulait une réponse, ou des réponses, à sa question il lui fallait la poser aux intéressés eux mêmes.

L'idée lui plut et l'étude de l'Esperanto répondant alors pour lui à un besoin, il se lança dans une exploration des motivations, allant d'un espérantiste à un autre et ceci pendant un an. Je ne l'ai revu que ces jours derniers.

C'est lui qui le premier m'a parlé en Esperanto. Sa connaissance de la langue avait fortement progressé et notre conversation se déroula sans accroc. Je lui demandai des nouvelles de ses interviews, s'il avait enfin trouvé une réponse valable à la question qu'il posait. De toutes les réponses reçues il avait tiré la conclusion qu'il existe en réalité trois grands groupes d'espérantistes: les matérialistes, les idéalistes et les réalistes. Je le laissai aller car je savais qu'il était inutile de le pousser à s'expliquer.

De ceux qu'il appelait les "matérialistes" il ne semblait pas penser beaucoup de bien. La plupart se déclaraient déçus car l'Esperanto ne leur "avait rien apporté". Ils semblaient ignorer qu'un apport valable n'est pas que matériel. L'un d'eux m'a dit: "Je me suis méfié quand je me suis aperçu que beaucoup de responsables... travaillent bénévolement. Les délégués qui participent à un congrès

ou une rencontre ne sont même pas subventionnés. J'ai essayé de monter un cours. Il ne m'a même pas remboursé de mes frais de lancement! Aussi j'ai compris que le seul intérêt de l'Esperanto c'est de pouvoir faire le tour de ses correspondants et de voyager à moindres frais. La réflexion que me fit mon ami le journaliste m'a montré qu'il avait fait bien du chemin: *Au fond il parlait bien l'Esperanto ce bonhomme, mais il n'était pas vraiment espérantiste.* La distinction est importante même si l'on s'abstient de porter un jugement sur elle.

Par opposition il m'a ensuite parlé de ceux qu'il appelle les "idéalistes". Il semblait les traiter parfois avec un peu d'ironie. Pour eux la langue est une pierre précieuse dont il faudrait même éviter de faire un bijou pour ne pas en retoucher la forme... ni en galvauder la valeur. Ils se méfient des néologismes et des poètes. Ils ne placent pas la langue dans un tabernacle bien sûr, mais au fond de leur coeur ils l'adorent et si ce dieu se faisait homme je crois bien qu'ils seraient déçus et l'abandonneraient. Ils l'adorent car elle apporte un rêve à celui qui doute de la réalité, celui d'une humanité pacifique et aimante qui enfin n'aurait plus de problème d'incompréhension. Le mot de passe c'est l'étoile verte, qui permet de se reconnaître entre soi et aussi de se distinguer des autres, ceux qui ne comprennent pas parce qu'ils ont la faiblesse de ne parler que leur langue si limitative. Ils sont bien sympathiques ces "idéalistes" et parfois attendrissants.

Restent les "réalistes", peut-être, pour certains, plus espérantophones qu'espérantistes. Pour eux la question qui se pose est donc la suivante: *L'Esperanto est-il un moyen de communication complet capable de permettre des échanges entre individus et groupes d'individus dans tous les domaines?*

Il est évident qu'ils ne seraient pas espérantistes s'ils n'avaient pas donné une réponse affirmative à leur question. La langue internationale Esperanto permet, par la mise en œuvre de moyens relativement réduits, une communication directe, complète, sur tous les sujets; il manque simplement des lexiques de vocabulaire spécialisé dans quelques branches des sciences et de la technologie. Cet instrument simple et souple qui n'est porteur d'aucune idéologie ni d'aucune civilisation particulière, possède des qualités telles que même le domaine littéraire est son élément.

L'Esperanto rend possible la naissance d'une culture internationale, riche des apports des cultures nationales mais indépendante. Il n'est pas question de contester la place prise par certaines langues nationales, en particulier l'Anglais, dans les échanges internationaux mais de répondre au besoin de communication éprouvé par ceux, et ils sont les plus nombreux, qui sont en dehors des domaines privilégiés, technique, sciences, commerce international. Tout homme doit pouvoir se sentir à l'aise lorsqu'il communique avec ses

semblables, c'est à dire qu'il ne doit pas être obligé de s'exprimer dans la langue, souvent difficile d'accès, de son interlocuteur — c'est une question de principe... et aussi d'économie.

Il en est des nations comme des individus et de même que le déséquilibre des droits et devoirs à l'intérieur d'une nation crée un désordre pas toujours contenu, de même l'existence de nations privilégiées au sein des organisations internationales enlève à celles-ci une part de leur efficacité.

La recherche d'un équilibre économique n'est évidemment pas du ressort des espérantistes mais par contre, l'équilibre des chances dans le domaine de la communication fait partie des buts à moyen ou long terme d'un mouvement espérantiste fort et efficace.

L'Esperanto peut empêcher l'existence de situations dans lesquelles, face à des pays qui peuvent développer leur point de vue aisément, librement, dans leur propre langue, se trouvent d'autres pays qui s'expriment "en toute liberté"... dans une langue qui leur est parfois fort étrangère et dont les nuances leur sont souvent interdites: ils doivent transmettre à leurs gouvernements des documents écrits dans une autre langue que celle de leur pays. Que d'économie on pourrait faire si l'Esperanto était la seule langue de référence pour les traductions alors que la situation actuelle fait appel à plusieurs langues et à de multiples traducteurs, ce qui semble d'ailleurs prouver qu'au sein des instances internationales aucune langue nationale n'a semblé apte à jouer le rôle de langue internationale.

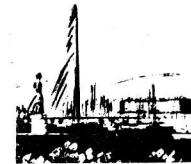
Voilà ce que disent ceux que j'appelle les "réalistes".

Une question me vint à l'esprit et, après hésitation car elle était quelque peu indiscrète, je l'ai posée. Et toi, dans quelle catégorie te ranges-tu? Tu as fait de grands progrès dans la connaissance de la langue et de ceux qui la pratiquent et sans doute te sentirais-tu plus à l'aise dans un groupe que dans un autre?

J'ai parlé de trois grands groupes. Mais, comme dans toute société, car fort heureusement le monde espérantiste est un monde complet comprenant tout l'échantillonage habituel d'individus, il n'est pas opportun de classer les gens sous une étiquette simpliste. Il y a ceux qui se déterminent nettement selon les critères que j'ai fixés peut-être un peu arbitrairement. Mais il y a aussi ceux — les plus nombreux — qui, par leur motivations profondes, appartiennent un peu à chaque groupe, parfois essentiellement, parfois selon les circonstances. Et puisque tu me demandes avec quel groupe je me sens le plus d'affinités, je te répondrai que je pense appartenir, foncièrement, à celui des "réalistes". Cependant plus je vais et plus je trouve agréable et même confortant pour l'esprit de sentir qu'une certaine dose d'idéalisme vient poétiser tout cela.
Crois moi, je crois que je suis devenu espérantiste!

Pierre Babin

3e forum littéraire international

A Pâques 1983, dans un cadre moderne et agréable, s'est déroulé le 3e Forum littéraire international organisé par LF-koop, à Genève.

Ce fut un régal d'entendre la conférence de Roger Bernard en hommage à Raymond Schwartz. Avec beaucoup d'humour et de bonne humeur, le conférencier retraça l'histoire du cabaret espéranto, spécialement du groupe "La Pirato". Il cita de nombreux passages et nous fit l'honneur de chanter des textes de Schwartz et de lui-même.

Après déjeuner, nous nous installâmes pour écouter une conférence de Giorgio Silfer sur la chanson espérantophone actuelle; clair et précis comme à son habitude, Silfer parcourut l'histoire de la chanson en espéranto et nous présenta, sur cassettes, des morceaux — de Sárosi à Suzana, de Veselin Damianov à Johán Valano et Gianfranco Molle. Nous avons pu apprécier les progrès effectués tant sur le plan technique que dans l'évolution des textes et musiques.

Hans Peter Isaac conquit son auditoire par un concert de guitare classique si apprécié par tous que le dimanche il fut prié de jouer à nouveau, hors programme. La soirée se poursuivit avec la guitare (non classique) de Gianfranco Molle. Son répertoire varié, humour, tristesse, ironie, tendresse et "chansons vertes" nous captiva et nous charma.

Pour nos amis, voisins ou lointains, Arlette Di Vetta avait préparé pour dimanche matin une visite dans la vieille ville avec deux buts espérantistes: la maison où avait logé Zamenhof et un des anciens sièges de l'Association universelle d'espéranto.

L'après-midi, après quelques chansons de Lorenzo Tomezzoli, un opéra de Verdi-Zamenhof (orchestré le 1.er avril) et quelques blues, par Serge Sire, une discussion animée s'engagea, à laquelle participèrent notamment C. Piron, G. Lagrange, A. Bickel... Entre deux répliques, Miguel Gutierrez Aduriz nous offrit des belles chansons.

Le soir, Johán Valano présenta un brillant récital de toutes nouvelles chansons qu'il a traduites ou composées. Plein de verve et de malice, Valano s'est encore bonifié avec les ans. La soirée se prolongea en petit comité qui entendit des avant-premières de Molle et des chansons de Gutierrez qui était en pleine forme.

Lundi matin, Andres Bickel parla de l'aspect juridique de l'édition des disques; cette conférence fut suivie d'un intéressant débat. Les derniers participants visitèrent le palais des Nations Unies. Au revoir à la prochaine!

Jacqueline Vasserot

la dua sejna esperanto-rendevuo

diversaj impresoj

Ni sudanoj aûdaciis veturi norden al la Dua Sejna E-Rendevuo, organizita de LF-koop kaj Esperantista Centro Aube; ĝi okazis en Mesnil St-Père apud Troyes, de la 23a ĝis la 26a de aprilo. Bela rekompenco por la organizintoj: 90 partoprenantoj tie laboris kaj distriĝis bonetose dum sukcesa semajnfino, de kelkaj alkroĉemuloj iom pli longigita.

La vetero komplis kontentige. Ŝangîgema, ĝi tamen disdonis pluveton prefere dum la laborhoroj. La vilaĝo, aûtente ĉampanja, konservas la ĉarmon de la pasinteco. Ankaù allogas la najbaraj arbaro kaj lago, en la *Forêt d'Orient*, rezervejo de sovaĝaj bestoj.

La laboro kaj komunaj mangoj, kaj pluraj kunvenoj, okazis en Centro Yvonne Martinot, ĉampanjstila domo, kaj ni tranoktis en apuda familia ferivilaĝo, agrabletosa. La hejtado iom lamis, sed la najtingaloj, ĵus alvenintaj, lulis nian ekdormon.

Ni kunvenis laù tri niveloj. La komencantoj paštis sin sub la lerta afabla vergo de Perla Martinelli; la "progresantoj", kiel oni diras, frandis la gramatikajn delikataĵojn de Giorgio Silfer; kaj la ceteruloj plenkonscie ĝuadis la privilezion aûskulti Gaston Warin ghien, kiu neniel tro dankinde konsentis gvidi ses kunsidojn pri la PIV, kaj ĉiuj problemoj orbitantaj ĉirkaù ĝi. Estis plezuro, aûdi la lingvon ĉiuflanke, eĉ se diversnivele. Al tiaj staĝoj venas studmuloj, kaj velkas krokodilado. La antoj kaj la atoj de ekzamenado faris kune belan laboron, el kiu ŝprucis sep pliaj kapableculoj.

Cetere ne mankis distrado. La fama Tespanaro aktoris, skeĉis, deklamis kaj gagis dum plena vespero, kaj Roger Bernard aldonis kelkajn spicajn kanzonojn. Maurice Merger tiris nin post sia ruldomo, per lumbildo, tra Sovetunio; same Jean-Paul Beau prezentis Malton. Vesperludeme ni sidis antaù brila kamena fajro.

Ankaù ekstere riĉa programo. Ni menciu senorde: la Domo de la Par ko kaj la botanika pado; l'Isle-Aumont, kie la arkeologo kaj historiisto Jean Scapula prezentis la rikolton de tridekjara laboro sur monteto enlogenata jam de la neolitiko; Brienne-la-Vieille, ĝia zorgeme konservita laborejo de ĉaristoj, kaj ĝia vilaĝa haveno ĉe rive ro Aube, kie la arbohakistoj flosigis la trunkojn survoje al Parizo; Troyes: la nepre vidinda muzeo de la Ilo, la Muzeo Belarta, la imponega katedralo kaj mezepokaj stratoj...

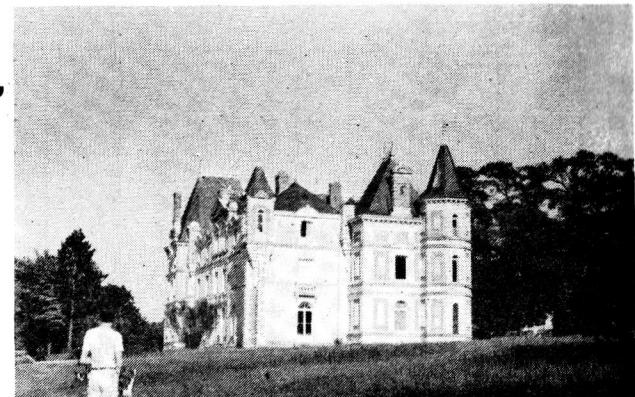
Reaûtante suden, ni komforte kaj ĝue digestadis tiun abundan menuon de ĉiuesencaj nutraĵoj, kaj enmense aljuĝis al Suzanne Bourot kaj ŝia skipo almenaù tri aù kvar stelojn... verdajn, kompreneble!

La Provenca juna paro

Kastelo "Grésillon"

23an-24an

de julio 1983

GROUPE A: POUR LES (DEMI)DEBUTANTS

Suzanne Bourot, institutrice, rédactrice de *Transalpa Esperantisto*, animera un cours pour consolider les connaissances des nouveaux espérantistes.

Ce cours est recommandé à ceux qui ont suivi un groupe d'initiation et à ceux qui ayant abandonné l'espéranto désirent redécouvrir cette langue.

GRUPO B: POR PERFEKTIĜI EN LA LINGVO

Perla Ari Martinelli, ĉefredaktorino de *Literatura Foiro*, lingvoinstristino, helpos vin kompletigi viajn konojn pri la gramatiko de la internacia lingvo, respondante al kelkaj bazaj demandoj — se vi posedas, bonvolu kunporti *Plenan analizan gramatikon*.

GRUPO C: SE VI HAVAS LITERATURAN INTERESON

Giorgio Silfer, doktoro pri modernaj lingvoj kaj literaturoj, vin enkondukos al literatura kritiko (aù, se uzi germanismon, literaturscienco) gvidante studgrupon pri "Estetiko kaj poetiko en la Esperanta literaturo". La studgrupo esploros la historion de la Esperanta literaturo surbaze de la evoluo de ĝia kritiko, kaj helpos la studentojn akiri metodologian sperton por la legado kaj analizo de literaturaj tekstoj.

KOMUNA VESPERO KUN PROF. ISTVÁN SZERDAHELYI

La estro de la unua katedro pri esperantologio kaj interlingvistiko en la mondo, prof. István Szerdahelyi, universitato ELTE, Budapesto, estos la speciala gasto de la komuna vespero. Li prelegos pri la atingoj de sia pli ol 15-jara katedro.

sidejo: Kastelo "Grésillon"
F-49150 Baugé
tel. (41) 89 10 34

organizas
Kooperativo de
Literatura Foiro

ESPERANTO~RENDEVUO DE LF-KOOP

Kastelo "Grésillon" 23an-24an de julio 1983

15.30	inaüguro de la Esperanto-Rendevuo			
16 00 45	BOUROT	aùdvida kurso	progresiga kurso	Estetiko kaj poetiko: difinoj kaj historio.
17 00 45		aùdvida kurso	progresiga kurso	Estetiko kaj poetiko: difinoj kaj historio.
18 00 45		aùdvida kurso	progresiga kurso	SILFER La Esperanta kritiko gis la dua mondmilito.
21.00	prelego de prof. István Szerdahelyi, Budapešto enkondukota per diapozitiva filmo pri Hungario			
10 00 45	GROUPE A	aùdvida kurso	progresiga kurso	La Esperanta kritiko post la dua mondmilito
11 00 45		aùdvida kurso	progresiga kurso	C Kelkaj komunaj rimarkoj pri la Verkoj de la Jaro
12 00 45		aùdvida kurso	progresiga kurso	GRUPO C Kelkaj komunaj rimarkoj pri la Verkoj de la Jaro
13.00	fermo de la Esperanto-Rendevuo			

KOTIZOJ

adoltoj/adultes	60 FF
paro/couple	90 FF
studentoj/étudiants (26 j.)	45 FF
rabato de 5 FF por LF-abonantoj	
en Kastelo "Grésillon" unu persono pagas por tri mangajoj plus tranokto (se por malpli ol sep tagoj)	
en unulita ĉambro	120 FF
en familia ĉambro (2+5)	100 FF
en komuna ĉambro	88 FF

Se vi indikas la precizan alvenhoron de la buso, oni akceptos vin en la stacio de Baugé por veturigo.

kotizon kaj aliĝilon A sendu al
envoyez la cotisation et la partie
A du bulletin d'adhésion à

Maison culturelle espérantiste
Grésillon F-49150 Baugé
CCP NANTES 1485-39.P

aliĝilon B sendu al
Literatura Foiro-koop
CP 33
CH-1211 Genève 8

KROMAJ ARANĜOJ EN LA KASTELO

2an de julio - 22an de julio
unua periodo, kun prelegoj diverstemaj kaj kursoj por internacia publiko (vendredon la 22an vespere prelegos Giorgio Silfer pri Edmond Privat)
25an de julio - 7an de aŭgusto
dua periodo, kun diversaj lingvokursoj artlaboroj kaj turismaj ekskursoj
8an de aŭgusto - 21an de aŭgusto
tria periodo, pri artmetioj: fotoarto, ceramiko, ŝtofmozaiko...
22an de aŭgusto - 3an de septembro
renkonto de blinduloj (organizas FUBE)
la Esperanto-Rendevuo de LF-koop situas ekster la periodaj programoj, do ĝi bezonas apartan aliĝon kun specifa indiko: bonvolu uzi la aliĝilojn ĉi-dorse

LOJRA ESPERANTO-RENDEVVO DE LF-KOOP 1983 - ALIĜILO A
SENDOTA AL KASTELO "GRESILLON", F-49150 BAUGE, FRANCIO

Familia nomo: _____ Nomo: _____

Adreso: _____

Mi aliĝas al la grupo ____ Je m'inscris au groupe ____ Aĝo/age: ____.

Mi pagas samtempe mian aliĝkotizon al pĉ 1485.39.P (Nantes) nome de Maison culturelle espérantiste, F-49150 Baugé, kun la sekva indiko "Esperanto-Rendevuo de LF-koop 1983".

Au CCP indiquē j'ai payé la cotisation, selon la categorie/kiel adulte/adolto ____ couple/paro ____ étudiant ou enfant/studento ____.

Mi indikas per X la tranoktojn kaj manĝojn deziratajn:

ven. 22/7 sabate 23/7 dimanĉe 24/7 lunde 25/7

vesperm.	tranokto	matenm.	tagmanĝo	vesperm.	tranokto	matenm.	tagmanĝo	vesperm.	tranokto	matenm.

La tranoktado(j) okazu en unulita ____ familia ____ komuna ____ ĉambro.
Je réserve une chambre à un lit ____ pour famille ____ commune ____.

Mi al'venos en Baugé aŭtobuse en dato ____ aŭgusto, je la ____ h ____.

Rimarkoj: _____

Subskribo/signature:

LOJRA ESPERANTO-RENDEVVO DE LF-KOOP 1983 - ALIĜILO B
SENDOTA AL KOOPERATIVO DE LITERATURA FOIRO (LF-KOOP)

CP 33, CH-1211 GENEVE 8 (SVISLANDO)

Familia nomo: _____ Nomo: _____

Adreso: _____

Mi aliĝas al la grupo ____ Je m'inscris au groupe ____ Aĝo/age: ____.

Mi pagas samtempe mian aliĝkotizon al Kastelo "Grésillon", kiel adolto/adulte ____ paro/couple ____ étudiant ou enfant/studento ____.

Mi notas ke, kaze de nepartopreno, la kotizo ne estas redonota sed mi estas aŭtomate aligita al la posta(j) E-rendevuo(j) de LF-koop en Francio.

Subskribo/signature:

lingva angulo

Unu el la celoj de la teritoriaj gazetoj de LF-koop estas kunlaborigi kaj valorigi kelkajn plumojn, laŭ ni ne sufice konatajn. Kaj unu el la eminentaj inter ili ŝajnas al ni s-ro André Gilles. Ekde ĉi tiu numero, espereble, li dediĉos al TAE plurajn lingvajn angulojn. Ĉi-foje li pritraktos la problemon de klareco de "iĝi".

Se kopulo ne esprimas statsanĝigon, ĝenerale ne estas malfacile ja distingi la subjekton disde predikativo eĉ tiam, kiam ili ambaŭ havas la saman gramatikan finaĵon. Se ekzemple oni uzus anstataŭ la (el la Fundamento eltirita) frazo rozo estas floro ĝian inversion floro estas rozo, la leganto aŭ aŭskultanto eble iom hezitus, sed probable li baldaŭ kompreneus la ĝustan sencon de l' difino. Tamen tuja klareco praktike postulas, ke oni evitu tiajn inversiojn ĉe la statverboj.

Malsame prezentigas la afero, kiam la kopulo montras sanĝigon de l' antaŭa stato, ekzemple ĉe la uzado de la verbo (far)iĝi.

En unu el siaj verkoj, kies germanan tradukon mi posedas*, la lingvisto Otto Jespersen mencias jenajn malsamsignifajn frazojn:

1. Was wird zu Wasser durch Erwärmung? - Eis.

Qu'est-ce qui devient de l'eau par réchauffement? - De la glace.

2. Zu was wird Wasser durch Erwärmung? - Dampf.

Que devient de l'eau par réchauffement? - De la vapeur.

Ĉiu el ambaŭ demandoj neavertita esperantisto egale tradukus per: *Kio (far)iĝas akvo per varmigo?* Sed fakte, kio estas subjekto en la unua demando, kaj predikativo en la dua.

Kvankam ne nur PIV, sed eĉ PAG ignoras la problemon, ŝajnas, ke ne-pre konsilinde estas, por forigi la dusencecon, ligi la predikativon kun la kopulo *iĝi* ĉu per la prepozicio *en* + akuzativo, ĉu per la prepozicio *je*. Tiam la du frazoj respektive tekstus jene:

1. *Kio iĝas en akvon (=je akvo) per varmigo?* - Glacio.

2. *En kion (=je kio) iĝas akvo per varmigo?* - En vaporon (=je...). Efektive en ambaŭ frazoj (far)iĝas estas sinonimo de transformiĝas.

Ni povas nur bedaŭri, ke tian problemfaran uzon de (far)iĝi ne mencias ĝis nun nia PIV. Tial ke klareco en ĉiuj rilatoj estas unu el la postulendaj kvalitoj de universala lingvo, necesas, ke vortaro gvidu la lingvouzantojn ĉiufoge, kiam minacas ambigueco. Ni do esperu, ke niaj kompetentaj vortaristoj ne malatentos la supran punkton, kiam ili (espereble plej baldaǔ!) preparos la venontan reeldonadon de PIV.

André Gilles

* Eine internationale Sprache, edd. Winter, Heidelberg 1928.

la baugé-regiono

Se ni rigardas al franca geografia mapo por trovi situon — laù la konata adreso — de la *Esperantista Kulturdomo, Kastelo Grésillon, Baugé (Marne et Loire)*, rapide ni malkovras ĝin en la centr-okcidenta parto de la lando, iom supre, sur la mapo, de la fame konata *Val de Loire* (pr. *Luar*), kiu de la plej fruaj aĝoj konsistigis facilan vojon por homaj trapanetradoj, ne ĉiam amikaj, de atlantika okcidento al oriento kaj inverse; ankaù povis roli kiel baro aŭ kiel punkto de renkonto, inter nordo kaj sudo. Ĉu ideala loko por pacemaj kaj agrablaj Esperanto-renkontiĝoj? Sajnas ke jes.

Nord-oriente de la malnova provinco Anjou, el kiu — dum la granda franca Revolucio — oni formis la departementon *Maine et Loire*, laù la nomoj de la trafluantaj riveroj, la *Baugé* (pr. *Bojé*) regiono estas la plej pitoreska, se ne la plej riĉa en la provinco. Gia grundo, grandparte el sablo, malfacile fekundigebla, ne enkondukas abundajn rikoltojn, sed la klimato estas dolĉa, sana, luma.

De la prahistorio, la loko estas enlogata. Tion pruvas restojoj el la periodo nomita "de la tajlita ŝtono" retrovitaj en la tieaj grotoj. De la sekanta, la periodo "de la polurita ŝtono" restas multnombraj megalitoj, dolmenoj kaj menhiroj kiuj punktis la grundon — supozeble du jarmilojn antaù Kristo. Unu dolmeno, impona kaj interesanta, staras tre proksime de Grésillon. Priserĉadoj de kleruloj ja elmontras ke la Bojea regiono, jam de tiu neolitika periodo, posedis iun industrion, ne nur pri armiloj sed ankaù pri agraraj iloj el ŝtonoj.

La tiama populacio, vivanta meze de vastegaj arbaroj, nur iom post iom iĝis homogena post intermixadoj de diversaj rasoj, havis siajn guberniestrojn, druidojn, militemajn superulojn... kaj multnombrajn mizerulojn.

Invado kaj konkerado de la Romianoj enkondukis kvarjarcentan pacon kiu alportis bonaĵojn, el kiuj sufiĉe densan reteton de vojoj, ĉefe en la valo. Sajnas, ke oni devis atendi la kvaran jarcenton de nia erao por ekvidi komencon de Kristanismo en la Bojea regiono, kie la vilaĝanoj restis dumlonge fidelaj je siaj lokaj diaj — prapatra kulto pri fajro, arboj, fontoj, ŝtonoj. Necesis la tuta ardeco de la disciploj de Sankta Marteno (el Tours) por evangelizi la regionon.

Ĉe la fino de la tutlanda imperiismo de Karlo la Granda, Francio ja dispartiĝis en graflando, kies estroj, praktike sendependaj, iĝis potenculoj, ofte batalantaj unuj kontraŭ aliaj. La Bojea teritorio ricevis gravan influon de la nova feŭdismo, kiu ne favoris amplek-

san agrokulturadon, preferante rezervi al si grandegajn arbarojn — por ĉasadi. Aliparte, la sekvantaj, longaj franc-britaj interbataloj kontribuis al malplenigado de la regiono.

Postmilita, Renesanca periodoj estis tre favoraj al la regiono, kiel al la tuta valo.

Kompreneble, la industria progreso de la lastaj jarcentoj plibonigis la viv-nivelon de la tieaj homoj. Tamen, surloke, la industriaj establoj ĉefe pritraktas la lokajn produktaĵojn: ligno, lakto kaj ties transformado en butero kaj fromaĝoj, ambaŭ tre bonaj.

Ankaù komercado pri regionaj specialaĵoj, el ili brutaro (diverspecia), kamp- kaj ĝardenrikoltoj abunde provizadas regulajn, subĉielajn vendadojn. Cetere, pliaj vagadoj tra Bojeaj urbetoj aŭ vilagoj permesas kontakti simplajn fabrikantojn, eĉ manlaboristojn, konatiĝi kun malnovaj, lokaj tradicioj, el kiuj *la boule de fort* — globludo je subtilaj reguloj, neordinara globeto kaj organizata sur specifa tereno de ludantoj grupigitaj en "societoj".

El la ĉi-supraj, historiaj rakontoj, vi antaŭscios ke, el Grésillon, vi povas enpenetri raran peizaĝon el majestaj kverkoj, tra rivoj vojetojn meze de herbejoj kun tondmanĝanta, kvieta brutaro; en vilagoj, malkovri romanikajn preĝejetojn, kelkajn kun strangaj sonorilturoj spiralformaj, naskitaj el la fantazio kaj metilerteco de marĉarpentistoj, malnovajn loĝejojn el blanka tofo, je altaj ardez-egmentoj, aŭ ankoraŭ pli malnovajn tegmentojn el renversitaj tegoloj. Same surprize, ĉe vojturniĝo, vi malkovros kastelojn diversagajn aŭ antikvajn nobeldomojn.

Resume, la Bojea regiono restas lando, kie oni povas retrovi sanan naturon, observadi al buteo, foti cervon, kapti leporon en siaj binokloj, rajdi sur ĉevaloj, eltranĉi sovaĝajn plantojn.

La urbetoj Baugé kaj Malnova-Baugé, je malnovaj pasintecoj, rezervas al vi interesajn malkovrojn... ankaù utilajn modernaĵojn.

Vi scias, ke nur kelkkilometra veturado kondukos vin al plej prestiĝaj trezoroj de la Luar-valo: kasteloj, abatejoj, muzeoj... al interesaj ĉefurboj kiel Angers, Le Mans, Tours kaj aliaj... eĉ al modernaĵoj, kiel nuklea centro!

Bérangère Cheverry

En la aliaj gazetoj de LF-koop:

LITERATURA FOIRO 79 raportas pri lastatempaj kulturaj aktivecoj en Esperanto, kaj alportas freŝajn recenzojn, prozajn kaj poeziajn ne eldonitajn novajojn, plian ĉapitron el la serio pri la tarokoj...

PLANLINGVISTIKO 6, fotokomposta, enkondukas la konstantan kunlaboran de István Szerdahelyi, per artikoloj pri leksikografio de la Internacia Lingvo; plie, eseon de Lindstedt pri PAG, kaj aliajn.

blindaj esperantistoj

De la komenco la blinduloj partoprenis aktive en la E-movadoj. Jam en la komenco de nia jarcento ili havis regulan gazeton kaj lernolibron en brajlo. Bedaŭrinde ni scias nur tre malmulte pri ilia agado. La malfacilaĵo estas, ke ni ne povas legi ilian alfabeton — kaj ili ne la nian. Tamen la brajla alfabeto estas ege simpla. Ĝi estas bazita sur la internacia alfabeto kun 25 literoj. Ankaŭ ili ne uzas la Q, X, Y kaj aldonas ses literojn kun punkto 6, anstataŭ la supersignoj.

En brajlo ni havas sistemon de ses punktoj. Ni nomas la punktojn:

1 . . 4
2 . . 5
3 . . 6

Nun ni ordigu la dek unuajn literojn de A ĝis J en unu linio. Por tiuj dek literoj ni uzas nur la kvar altajn punktojn (1 2 4 5). Jen la kombinoj: A = 1; B = 1 2; C = 1 4; D = 1 4 5; E = 1 5; F = 1 2 4 G = 1 2 4 5; H = 1 2 5; I = 2 4; J = 2 4 5.

Por la literoj de K ĝis T ni uzas la samajn punktojn kun aldono de punkto 3. Jen la literoj: K = 1 3; L = 1 2 3; M = 1 3 4; N = 1 3 4 5 O = 1 3 5; P = 1 2 3 4; R = 1 2 3 5; S = 2 3 4; T = 2 3 4 5.

Restas la tri literoj U, V, Z, kun aldono de punktoj 3 kaj 6. Jen: U = 1 3 6; V = 1 2 3 6; Z = 1 3 5 6.

Kiel supersignon ^ oni uzas la punkton 6: Ĉ = 1 4 6; Ĝ = 1 2 4 5 6 Ĥ = 1 2 5 6; Ĵ = 2 4 5 6; Ĳ = 2 3 4 6.

Por la supersigno ~ ni uzas la spegulbildon Ŭ = 3 4 6.

La spegulbildo de V estas la indikilo de cifersigno: 3 4 5 6.

La literoj de A ĝis J kun tiu indikilo egalas al la ciferoj de unu ĝis nulo.

Jen ekzemplo: . : . : . : . : . : . = 40 TAGOJ.

Rolf Löwenbein

NOVA, MODERNA, IDEALA POR
AGRABLA KLUBVESPERO
AÜSKULTI PERFEKTAN ELPAROLON
ESPERANTUMI DUM HEJMTASKOJ
FARI DONACON AL BLINDA AMIK(INDO)

ESPERANTA SONGAZETO

Laŭzana Esperanto-Societo

Hungaraj gastoj

Car pluraj membroj de la Laŭzana Esperanto-Societo aliĝis la Universalan Kongreson en Budapeŝto, kaj la Internacian Junularan Kongreson en Debreceno, ni elektis, kiel temon por nia printempa programo, Hungarion.

Komence de aprilo Stefano Keller prezentis sian patrujon. Post ĝeneralaj geografiaj informoj, li vojaĝigis nin de la aǔstra landlimo, borde de la lago Fertö, tra la alia lago Balaton ĝis la sudo, kaj post salto al la nordo, ni vagadis tra stratoj kaj pontoj inter Buda kaj Pest.

La 2an de majo David Buhlmann informis nin pri la historio de la madjara popolo, kaj la 18an de majo ni estis pretaj aǔskulti prof-ron György Nanovszky prezenti mallonge sian gepatran lingvon.

Vi certe jam scias ke la hungara estas finn-ugra, la nehindaeuropa lingvo plej parolata sur nia kontinento. Ne tiel certe, vi scias ke, kvankam samfamiliaj, la finna kaj la hungara leksike preskaŭ ne similas. Nur ĉirkaŭ 300 radikoj samoriginas, sed preskaŭ ne rekoniĝas laŭorele, kaj hungaro, parolante sian lingvon, ne povas esti komprenebla, eĉ parte, de finno ne lerninta la hungaran — kaj reciproke. Post trarigardo de la alfabeto, ni lernis kelkajn vortojn kaj diras al vi: viszontlátásra!

Dezirante feliĉan someron...

Ni memorigas pri la celo de nia ekskurso: vizito de la eksteramuzeo Ballenberg en la berna kantonon (informoj aparte senditaj). Ni ĝojas anonci ke d-ro Giorgio Silfer preparas novan serion por la Esperantologiaj Rondoj de LF-koop: ĝi ekos en oktobro (informo en la venonta TAE).

Nicole Margot

Noto pri artikolo en TAE 6 (paĝo 12)

Kolego André Gilles rimarkigas ke la radiko *trud~*, de mi indikita kiel slavdevena, estas fakte latina, el la verbo *trudere*.

Li plene pravas kaj mi dankas lin pro la atentigo. Fakte la radiko estas stame rekonebla en la latinidaj lingvoj: *intrusion*.

Trudere signifas "perforte puši, peli", dum la slava leksemo enhavas la sencon de "laboro, penado", do alian ol Esperante.

Giorgio Silfer

TRANSALPA ESPERANTISTO

komuna gazeto de LF-koop kaj Laŭzana Esperanto-Societo
ĉefredaktorino: Suzanne Bourot

presas, posedas, administras: kooperativo de Literatura Foiro
CP 33, CH-1211 Genève 8

abontarifo por jarkolekto: Fr 9 svisaj / 30 francaj / 220 belgaj
por abonantoj de LITERATURA FOIRO nur 7 CHF / 25 FRF / 175 BEF
francoj pagu al pck 2 822 10 S Toulouse, S. Bourot, 10000 Troyes
belgoj pagu al pck 000-1139430-68, B. Poterucha, 1030 Bruxelles
alilandanoj pagu al pck 12-111114, Literatura Foiro-koop, Genève

en la transalpa regiono

julio

- 2an/22an Grésillon: prelegoj kaj kursoj.
3an/ 8an La Chaux-de-Fonds: IFA-kurso pri leksikologio.
10an/15an La Chaux-de-Fonds: seminario pri semantiko kaj morfemiko.
10an/15an La Chaux-de-Fonds: literatura kurso de G. Silfer.
22an/25an Dua Loara E-Rendevuo (LF-koop), en kastelo Grésillon.
Prelegos kaj instruos: Suzanne Bourot, Perla Ari Martinelli,
Giorgio Silfer, István Szerdahelyi. Informoj en TAE 7.
17an/22an La Chaux-de-Fonds: literatura kurso de E. Borsboom.
22an/27an Namur: Deka Internacia Kibernetika Konferenco.
25an/ 7an Grésillon: trinivelaj kursoj por internacia publiko.
24an/ 5an Buxy: Internacia Renkonto de Freinet-instruistoj.

aŭgusto

- 8an/21an Grésillon: artmetioj kaj Esperanto.
22an/ 3an Grésillon: renkonto de blindaj esperantistoj.

septembro

- 9an/11an Loveno: kongreso de Belga Esperanto-Federacio.

oktobro

- 9an Norda Francio: jubileo de la norda federacio (vidu TAE 9).
15an/16an Panay-le-Monial (Saône et Loire): Aŭtuna Kunveno de la fe-
deracio Aube-Bourgogne kaj Franche-Comté.
31an/ 1an Sabadell: Unua Kataluna E-Rendevuo (LF-koop).

kompilis Maurice Merger